

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиція місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Lux in tenebris.

(Конець).

Правда, що голос наш тут нічого не рішить, ми з ласки тих великих царів безсильні, але не все в тім річ, у кого сила, часами і те має вагу, по чий стороні правда і справедливість.

Той як раз момент руководив нашою віденською молодіжкою, котрої поклик до прочої українсько-рускої молодіжи в справі миротворної конференції в Газі подали ми недавно за «Буковиною» під заголовком: «Руский голос в справі царского проекту роз'оруженя».

Наша молодіж зовсім справедливо вказує на той незрозумілий контраст царської теорії а практики. Її серце кровавить ся з болю на вид дійсности в протиставленю до тої — як би виходило — міжнародної «бляги». Она з молодецким завзятем уняла ся за страшні каторги свого рідного народа і не диво, що слова її покликун вийшли може трохи за остро, бож се не дипломати а молодіж! Але всеж як сей стогін безправного народа виходить з его наболілої душі, а до сего болю додає молодіж своєї козацької енергії!

»По всім усюдам культурного свѣта — сказано у покликун — найшов голосний відгомін царский проект роз'оруженя. Борцем за одно з головних домагань сучасного свѣта явив ся перед форум усей людскости той, на котрого ми змушені дивити ся як на заступника тьми, ворога поступу і свободи, як на того, чия рука по мистецки володіє каньчуком і кує кайдани. Симпатичний сам собою проект стає дуже сумнівним, коли виходить від такої особи.

»Так дивлять ся на него всі, що мали

нагоду закоштувати хотяй часть солодощів царского правління; не можемо дивити ся инакше й ми, на котрих шкірі виписали руки північних деспотів глибокими ранами реєстр царских благодатий...

»Ми вже доборолись до самого краю! »Заборонена в Росії наша мова, на Україні володіє постійно свого рода стан облоги, що віддає кожду одиницю під поліційний догляд. Маруся Вітрова гине у вязниці непорочною жертвою за нашу ідею, Павло Граб пропадає безслідно в пустинях Сибіру. Як фальшиво мусить звеніти клич царский при акомпаніаменті, на котрий зложились стогін мучених, плач кривджених, свист каньчука і брязкіт кайданів!...«

На жаль правда по стороні висказів нашої молодіжи і голос такий, хоч і з уст молодців, звенить зовсім поважно в ушах кожного з нас, кому дорога доля і будуччина рідного українсько-русского народа, а жаль лише, що «народовский» (?) орган «Дѣло» з опортунізму супроти всесильних своїх союзників, московских ренегатів, або хіба з вузкоглядного галичинського партикуляризму поминуло мовчки такий поважний, хоч і одинокий голос українсько-русский в тім протесті великого, ба і основного для нас значіння. Чи «Дѣло» у своїй консолідаційній паморці стратило вже зовсім ширший якийсь погляд на інтерес цілої нашої вітчизни, котрої мільони й мільони стогнуть під оубоком протекторів і хлібодавців тих скверних «Дѣлових» союзників? Чи поза реєстр місцевого, галицького насилування нашого елементу нема вже зовсім місця в народнім органі для помічень з царини загальної, всеукраїнської, чи так дале-

ко дійшли ваші неумні консолідаційні пакта, що ви залюбки союзникам-ренегатам видали вже цілу закордонну Україну на поталу протекторам тих ваших гарненьких спільників, котрі знов бють вас на відлів без пощади і то раз коло разу так в справах принципіальних, народних, просвітних, як і в справах нашої мови?!

Сумно, що погляди інспіраторів «Дѣла» звузили ся зовсім в опортунній програмі рутенства, що зовсім не спроможне перебрести мілкого Збруча, і так поступенно «Дѣло» нашого неоціненого, буйного Володимира Барвіньского понизило український стяг перед прихвостнями, московскими наймитами! Га... im engen Kreise (по Збруч) verengert sich auch der Sinn!...

А вжеж з другого боку хіба глупота або перфідний цинізм ренегатів-наймитів міг подиктувати «Галічанінови» мерзенну замітку про той поважний протест молодіжи під заголовком «коня кують...» В тім показав хіба сам «Галічанін» свою жабячу вдачу чи породу, підносячи свою кутерногу, де справді коні кують, і махнувши мов теля своїм глупим концептом в справі, де бесіда о правління російских царів! Сьмішно... Чей-же за тих пару рублів не є він офіційним органом московского правительства, котрий ex officio мусів би боронити своє хлібодатне правительство перед оправданими закидами. Справді дуже сумно було би вже з тим правительством, коли би мусіло глядіти своїх синдиків в сферах таких... платочків а la «Галічанін». Противно ми сего не думаємо, а мізерне слово тої гарної газетки для увеселенія — се хіба жабячий інстинкт або — що також імовірно — є се прилога до найблизшого «докладу», аби побрати свою

2

ДАРИНА.

Підклад оперовий

Льва Лопатинського.

(Дальше.)

СЦЕНА V.

ЛЕВКО, ДАНИЛО, ДАРИНА.

ДАНИЛО: Дарино, вечерниць не буде!
ДАРИНА: Для чого? Вей вже обіцялись.
ДАНИЛО: А я не хочу, щоб збирались.
ДАРИНА: Оламятайсь! що скажуть люди?
ДАНИЛО: Я не хочу, чуєш, моя в хаті воля?
ДАРИНА: Я подруг спросила, як вертали з поля. Вей дівчата гуртом поприходять прятти.
ДАНИЛО: Зачини ворота, їх відправ до дому!
ДАРИНА: Ах, за що на мене сором має спасти!
ДАНИЛО: Я не позволяю збирати ся нікому!
ЛЕВКО: Схамени ся! Ти мов камінь, що урве ся десь на шпилью,

сам із себе точить силу, без ушину котить наділ в полонину, без пощади смерть розносить і загладу.

ДАРИНА (крізь сльози до Данила): Так ставь, заверни їх на воротах тутки, най всі люди знають, які ми відлюдки.

ЛЕВКО: Коли спросила, не твоя сила гостей прогнати...

(н. ст.) Їдь до млина ти, а я вже буду сам уважати.

ДАНИЛО (знімає ярмо зі стіни і відходить фірткою на обору).

СЦЕНА VI.

ДАРИНА, ЛЕВКО.

ДАНИЛО (за сценою): Гей, гей, красий, гей!
ДАРИНА: Моя веселість, що красила труди і працю в нашій хаті, чиж в щирій тій душі Данила тепер гріхом вже має стати?

ДАНИЛО (переїздить волами через улицю поза частоколом): Гей, цабе, гей, гей!

ДАРИНА: Тепер гріхом вже має стати, що хата піснею лунала, твою задуму я прогнати веселим сьміхом ся старала!

ДАНИЛО (поїхав, не оглядаючись; за сценою): Гей, красий, соб, гей!

ДАРИНА: Промов до мене, мій Даниле, страшнійша мовчанка ніж мова, зверни до мене личко миле, скажи одно лиш: »будь здорова!«

ДАНИЛО (чути далеко): Гей соб, гей соб, гей!

ЛЕВКО: Не плач, Дарино, будь спокійна; для мене кара се подвійна. Я признаюсь, що кинув зерно у его душу підозріння, гадав: любов его приверну, а не завдам тобі терпіння.

ДАРИНА: Тобі я вдячна за прислугу, за мої сльози і наругу. Бо я в ній бачу любов Данила, що в него заздрість сей гнів зродила.

»чесно« запрацьовану рату деляторско-го »жалованія« чи »пасобія«.

Вертаючи же до протесту українсько-руської молодіжи, ті старші — як автори поклику назвали — »реальні політики« признають сему протестови слухність і основу — хоч і не заступають кожного его висказу, а оправданий сей протест вновні страшенним гнетом українського слова на всіх полях, тиранізованем наших діячів і письменників, як от названих, взагалі некультурностию російського правительства.

А коли усунути сі варварства в спроможности самодержавного царя, так дай Біг, щоби той стогін зневоленої народности дійшов і до золотого царського престола, де чей стрітить сей голос та благородність Николаєвої душі, яку виявив він у своїм пропам'ятнім проекті до Гагської конференції. Справді такою благородностию, людяностию, коли-б Николай звернув увагу свого великомудрія на той український народ, обдертих з усіх людських прав, коли-б не дав злим духам і підлоті перевертнів спинувати злобою і доносами чисто культурний рух нашого народу на Україні, а передовсім коли-б усунув ту соромну заборону нашої мови з 1876 р., той каганець на найблагородніші пориви культури кожного народа, якими суть: розвій шитомого слова і право естования, — став би той великий цар не лише по теорії, а і в практиці своїй гуманним володарем, а для України-Руси нажив би по віки слави »освободителя«!... В его володарській силі поправити похибки лихої кривдячої управи, зрегабілізувати свою державу в очах цивілізованої Європи з таких унікатів управи серед європейських держав.

Інакше цілий почин акції в Газі, особливо почин нинішньої Росії до тамошних обряд, вийде хіба справді »лицемірством«, як каже обговорений нами поклик, бо — »брязкіт кайданів, котрими скований 30-мільонний народ буде тиранам страшним протестом, криком Прометея, що не вмере ніколи, хоч ему лютий орел византийський безнастанно довбе ребра, серце розбиває«...

In tenebris fiat lux!

З політичного поля.

Нотуємо нині дальші голоси органів німецької преси в справі конференції лівіці. N. fr. Presse з 11. цвітня каже: Зроблено, що в даних обставинах можна було зробити. Трудности були великі, бо були деякі суперечности в по-

глядах у членів конференції. Матеріал про-жаний показав ся широким, а уложити его не-доставало часу. Референти мусіли до того бороти ся з противними ворожими струями в деяких краях. В деяких краях виринули конфлікти. Але в кінці habemus! Німці сподучені, хоч їх зма-ганя так різnorodні! Перший крок зроблений. Але конференцію жде ще тернева дорога. Про-грама мусить ще перейти не одну остру критику. Напасти появлять ся з різних сторін. Богато противних рук трудить ся над тим, щоби роз-бити одноцільну національну програму німецького народа. Ухвали конференції не дійшли до на-шої відомости. Чи добре сталося? Може би краще було, як би ті ухвали оповіщено? Тоді і весь наряд міг би взяти участь в укладі про-грами. Але ні! Сего не можна зробити. Поняття виборців розходять ся за далеко від себе. Они могли би розбити щасливо навязану згоду. А впрочім програма ще не готова. Она лише на-черкнена, ще не зрїла для прилюдної дискусії. Казано, що конференція ухвалила тайність ухвал з боязни, щоби правительство не підхо-пило єї постулатів до свого языкового закону. Ні, так не було. Правительство чейже знає ба-жання німецького народа. Німецькі послы виявляли їх стількож разів в державній раді і в соймах. Передовсім треба знести всякі языкові розпоря-дження. Але гр. Тунови се не в голові. Він опер ся о правдою. Ми дещо знаємо з ухвал конфе-ренції — кінчить N. fr. Presse. І так: 1. Націо-нальні постулати поодиноких країв коронних будуть точно означені. 2. Політичні бажання всіх Німців австрійських будуть зібрані в одну ці-лість. 3. Австрійська конституція не сьміє бути нарушена. 4. Компетенція соймів не сьміє бути розширена. 5. Значінє німецького народа в Ав-стрії мусить бути респитуване. 6. Агресивність Славян зломана, с. є. центральні власти увіль-нені від славянського балаясту. Стілько дійшло до нашої відомости. Ми знаємо, що гр. Тун не заспокоїть тих бажань німецького народа. Але як будемо єди, то все те мусить виконати бу-дуче правительство. — Стілько орган поступовців.

Як звісно, то зараз 10. цвітня зібрав ся клуб німецьких націоналів, щоб означити своє становище до конференції. Хоч і ті наради бу-ли тайні, але партийні дневники донесли вже, що клуб націоналів більшоєстю голосів одо-брав цілу акцію. Меншість осудила єї виваді, але вкінці підчинилась більшости. А явилось на зборах з 44 націоналів 26.

Органи уміркованих націоналів пишуть про конференцію: Дивимо ся в будучність спокійно. Добре, що націонали не дали ся піврати ради-кальній струї. Шенерер побитий на цілій лівіці. Вправді дехто з націоналів стоїть дуже близько до Шенерера, але якось то буде. Солідарність уратована. Німці вступили на дорогу поважної і розумної політики.

Deutsche Ztg. пише: В маю будемо вже всі

разом. Не страхаємось, щоб гр. Тун дізнав ся про наші постулати. Най знає! Наша пароля не гласить: все або нічо! Ми звільна хочемо здо-бувати наші права. Як завтра здобудемо одно, то позавтра друге і третє.

Орган антисемітів, Dent. Volksblatt, каже: Ми не буди за вибором субкомітету. Через те справа лише проволіче ся. А впрочім, чи в суб-комітеті не виринуть суперечности? Але коли так сталося, то най вже буде. Тільки коби скор-ше! На жаль довідуємось, що субкомітет збере ся аж в послідних днях цвітня.

Орган радикальнійших націоналів, Graz-г Tagblatt, тішить ся, що ухвалено програму за-держати в строгій тайні. Оповістити єї значило би одно, що почати з гр. Туном переговори. Субкомітет буде мав роботу Геркуля, щоби су-перечні мніня делегатів з поодиноких країв зі-брати в одно. Наші стирийські і каринтийські де-легати пішли дальше, ніж делегати других країв. Ми жадали знесеня языкових розпоряджень, державного языка німецького і зміни системи. Але так мусіло бути, бо такий розказ вийшов від управи нашого сторонництва. Як се узискає-мо, то проче одержимо яко придане.

Зібравши голоси німецької преси в цілість, бачимо, що конференція лівіці мала той один успіх, що частина лівіці висвободилась хоч тро-хи з під тероризму Шенерера. Виходить се го-ловно з голосів преси націоналів. Однакож годі мати надію, що т. зв. суперечности субкомітет зможе зладити. Антисеміти і поступовці за-надто розійшлись з собою в парламентарнім і позапарламентарнім житю. Ониж борють ся о власть і верховодство в долішно-австрійськoм соймі і міській віденській раді. Се огонь і вода. Що же до постулатів, то ми на тиждень перед конференцією точ-в-точ відгадали їх і подали в »Руслані«. Замітна притім різниця, яка пов-стала в нідрі конференції що до тактики полі-тичної. Утилітаризм і система поступовців здобування прав мабуть взяла верх над строгим радикалізмом. Се поступ. Офіціальна преса ще не висказала свого суду про конференцію. Гр. Тун відносить ся мабуть до неї не коньче не прихильно.

НОВИНИ

— »Дьло« невдоволене (в ч. 67.) з акції ру-ських послів в минулій сесії соймовій. Послы ті за мало зробили і не були досить рішучими з виїмкою, розуміє ся, пос. Окуневського. Спорити з »Дьлом« тяжка справа. Оно бо виходить з сеї ідеї фіхе, що, де нема шефа консолідації, там не може вийти ніяке добро для Руси. В подіб-нім положеню, як рускі (інкамеровані і неінка-меровані) послы, найшов ся і пос. Зачек з мо-равського сойму. І єму закинено з одного боку за малу діяльність. Тількож опоненти зрозуміли дїло, коли др. Зачек сказав їм: »Ми находили ся в моравськoм соймі в меншости. Чи мали

ЛЕВКО: Ні, не вміє він любити так, як слід, тебе цїнити. Я тебе буду, Дарино, ах, любити до загину. І від нині мов у раю щастє нам при нїм сягає.

СЦЕНА VII.

ДАРИНА, ЛЕВКО, ОЛЕКСА.

ОЛЕКСА (вискакує зза плота): Гу, гу!!

ЛЕВКО: Се Олекс! (перелякались)

ДАРИНА: Се потвора!

ОЛЕКСА: Що, приходжу

вам не в пору?

Кума дома нема,

Кум поїхав до млина,

а ми сюди-туди

причвалали до куми.

ДАРИНА: Де дівчата, чи зїбрались?

ОЛЕКСА: Там Данила напїткали.

Яка сила

розїздила

так Данила?

Мовив, що остатний раз

вечерниці тут у вас!

ДАРИНА (їде до воріт вилядати дівчат).

ЛЕВКО: Я зробив се.

ОЛЕКСА: Яким правом?

ЛЕВКО: Бо в селі їде неслава.

В гурті пєоти, не робота.

ОЛЕКСА (злбно): В тебе в двійку є охота?

ЛЕВКО: Відчепи ся!

ОЛЕКСА: Стережи ся

розлюбити

ї одурити, —

я постою

за сестрою!

СЦЕНА VIII.

ТІ САМІ, ХОР, ОРІСЯ.

ЖІНОЧИЙ ХОР (за сценою)

Нитка, як доля:

долю самому

прясти пушками

тра без утоми,

кужіль з рук сонних

не випускати —

кілько напярла,

те будеш мати.

(входять воротами; Дарина витав їх).

ОРИСЯ (відходить до Левка, але Олекс відтру-чує єї).

ОЛЕКСА: Іди геть від него!

ОРИСЯ: Що стало ся такого?

ЛЕВКО: Між нами все скінчилось (відходить на обору).

СЦЕНА IX.

ТІ САМІ без ЛЕВКА.

ЖІНОЧИЙ ХОР: Пряди нитку тісно з білого повіса;

як рівенька всюди,

не рвєсь на варстаті,

то сорочку будем

слюбно з неї ткати.

В сорочці новенькій

полюбить миленькій.

Пряди, доню, дбало,

пальчиків не жалуй!

(Дарина просить у хату; відходять).

СЦЕНА X.

ОЛЕКСА, ОРІСЯ

ОЛЕКСА: Викинь з думки того зрадника!

ОРИСЯ: Лиши нас самих у двійку!

ОЛЕКСА: Не давай себе на сором!

ОРИСЯ: Люба, се жахлива пташка.

Криком єї сполошиш.

ОЛЕКСА: Она принадила єю пташку до себе.

Він любить Дарину — я бачив, як

він залицав ся.

ОРИСЯ: Боже! (заслонює очи, павза).

ОЛЕКСА: Ходи до гурту!

ОРИСЯ (рішучо): Я тут останусь!

ОЛЕКСА: Будеш каяти ся! (пішов у хату).

СЦЕНА XI.

ОРИСЯ сама; МІШАНИЙ ХОР в хаті.

ДІВЧАТА: Напрядемо!

ХЛОПЦІ: розпрядемо!

ДІВЧАТА: Тонким веретенем.

Телеграми.

— Доходи з електричного трамваю у Львові зростають з року на рік. В 1897 р. продано білетів за суму 223.646 зр., а в р. 1898 за суму 232.642 зр. то значить о 8.996 зр. більше. Походить оно звідси, що в р. 1898 перевезено 4,290.088 осіб с. с. о 124.111 осіб більше як в попереднім році. З порівняння рахунків за оба послідні роки показує ся дальше, що другою класою трамваєвих возів перевезено майже два рази тільки осіб, що першою, хотияй об'ємом є она два рази менша, але зате о 1 кр. дешевша. Слідє в сего, що заряд електричної залізничі повинен ціни білетів знизити, а тоді число пасажирів побільшить ся на велику користь підприємства.

— Стан засівів за границю. Після справоздань, надсланих консулятами до міністерства рільництва у Відни, стан засівів представляє ся в ріжних державах ось як: В північній Німеччині засіви озими представляють ся в загалі добре і лише подекуди проявляють ся наріканя на надмірну буйність засівів та шкоди від миший і иньших пільних шкідників. — В Італії полудневій і полуднево-західній озимина розвинула ся дуже буйно. — У Франції жалували ся зразу на буйний розвій засівів, але коли температура охолола, наріканя устали; в департаментах полудневих жита засіяно значно менше, як попередними літами. — В Туреччині стан озимих засівів цілком вдоволяючий, в тепліших околицях зачали сіяти вже в лютім і зави весняні посходили в загалі добре. — В Росії полуднево-західній стан озимих засівів до кінця лютого трохи погіршив ся; з України справозданя випали сумно. — В Сполучених Державах північної Америки теперішнй стан озимини віщує багаті жнива, хотияй засіви від сїчневих морозів потерпіли немало.

Відень, 13. цвітня. W. Abendpost подає причини розв'язаня національних і протестантських товариств у Відни. Політичні товариства розв'язано або за зраду стану, або переступленє статута, одно протестантське за діяльність los von Rom. — В долішньо-австрійськім соймі веде ся розправа над реформою виборчого соймового закона. Ухвалено, що виборці всіх курий мусять брати участь в голосованю під загрозою кари.

Градець, 13. цвітня. На Паньській улиці прийшло вчєра до скандалів. Якийсь сьвященник — мабуть підохочений — став проповідувати проти агітації протестантської. Гнєть окружила єго товпа людей з криками: los von Rom! Pfu! Поліція завела проповідника на стражницю, а товпа демонструвала безнастанно, кричачи: los von Rom!

Прага, 13. цвітня. Nar. Listy заporučають, що польське «Коло» і католицькі людвці стоять під теперішню хвилю вірнійше при правиди, ніж би кому здавало ся, і домагають ся, щоби правительство управляло в дусі парламентарної більшости.

Пешт, 13. цвітня. Новобранці з румунського села Мікаля прибули до Араду з чорножовтими і румунськими хоругвами. Поліція завізвала їх до зложеня хоругов, а коли новобранці оперлись, прийшло до бійки, в котрій двох новобранців зранено шаблями.

Букарешт, 13. цвітня. Наслідником президента кабінету Стурдзи буде мабуть Евґ. Ста-

теску, що зложить кабінет з ліберальних членів лівиді.

Атини, 13. цвітня. Президентом посольської палати вибраний Асанадос 225 голосами. Король приняв димісію кабінету і покликав до зложеня нвоого кабінету Теотокіса.

Париж, 13. цвітня. Переслуханє сьвідків в справі Драйфуса через касаційний трибунал покінчено вчєра і акти передано державній прокураторії для поставленя відповідних внесень.

— З наукового Товариства ім. Шевченка. Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена що дня від год. 2—6 по полудни і в тім часі може кождий з неї користати. До дому виписчують ся книжки лише за кавцією. — Канцелярия Товариства отворена від год. 9—12 рано і він 3—6 по полудни. В неділі і сьвята льокаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чернецкого ч. 26.

— Товариство взаїмного кредиту «Дністер» стоваришенє зарєстрованє з обмеженою поручкою у Львові, знижає стопу процентову від вкладок щадничих на 4%, почавши від 1. липня 1899. До 1. липня 1899 будуть вкладки опроцентовані ще на 4 1/2%.

Галицький
КРЕДИТОВИЙ БАНК
приймає вкладки на
КНИЖОЧКИ
і опроцентовує їх по
4 1/2% на рік.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!
ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамської і для дітний
у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсім Вп. Публику, що виробляє **ОБУВЄ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдення, з всякого рода шкір, як: Обувє мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже пристувних. — Також приймає до відновленя і направи кальсші і плащі кавчукові, всякі гумові приряди як також зельована обувя кавчуком. — Всякі замісцеві замовленя виконує в можливо як найкоротшім часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанєм

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальсші і плащів кавчукових.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
приймає замовленя і посередничить в закупні:
Сьвітло церковне
впрост в фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.
Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.
Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко
ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. —
Иньші товари по умірених цінах. 78—?

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільського жита.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів.
У Львові набути можна в Ставропигийській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше уважляднюване артистичного викінченя навіть найбільш тенденційних творів, артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.
Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зибликевича, число 34.

ЛЕВ НОВОСАД
(практикант віденьський)
у Львові, ул. Крута ч. 7,

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступнійших цінах.

Рівнож приймає репарації кальсшів. — З провінції виставє старий оказ на міру.
136 93—140

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завсїгди бажає позбути ся слабости легких. або горла, хотияйби найупірнійшої, або астми, навіть дуже завданеної і на позір невилічимої, сей негай не гербату для хронічно хорих на легкі і горло **A. Wolffsky-ого**. Тисячні подяки дають гаранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описанє ужитя) задармо. Правда лише у

A. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.